

Eykaskattur ella bundin uppsparin

Tað skuldi ikki verið neyðugt at greitt frá, hvat skattur ella eykaskattur er fyri nakað.

Tað er jú klárt, at landskattur og kommunuskattur er nakað, sum verður afturhildið av eini og hvørji løn hjá lønsmottakarunum, sum síðani fer til rakstur in av samfelagnum, bæði uppá ein og annan máta, fyri at vinnulivið og samfelags-hjólina annars kunnu mæla, og kemur tað skattgjalddarunum til góða uppá tann mátan.

Eykaskattur kann vera so nógv, men aldri peningur, sum ein fær aftur, sum í hesi uppsparingarskipanini.

Tann iværksetta uppsparingin harafturimóti eru pengar, sum verða afturhildnir, fyri eitt avmarkað tíðarskeið, men síðani verða afturgoldnir til ein og hvønn alt eftir hvat ein hevur goldið til hesa spariskipan, so einfalt er tað. Henda uppsparing er nakað, sum eftir minari meining skuldi verið sett í verk fyri langari tíð síðani, so hevði tað ivaleyst sæð betur út á nógvum økjum, enn hvat tað ger í dag.

Andstöðupressan og tann meinigi persónurin

Í skrivningini í Sosialinum

hesar seinastu mánaðirnar hevur verið fært fram, at hesin eykaskattur, sum tað verður kallað, hevur fært til, at fólk eru um at fara av knóranum, tí tey klára ikki at svara hvørjum sitt.

Hesum loyvi eg mæi til at vísa aftur. Tá fólk, nú fyri tíðina, klára ikki sínar økonomisku samfelags-skyldur, ja so er tað tann bundna uppsparingin, sum fær skuldina.

Hetta er ikki so, hava tað kanska ikki altíð verið fólk, sum eru komin illa fyri í so máta, t.d. at telefonin er kvett, streymurin kanska við, bilurin er gloyppin av hondum og enná hús er lýst til tvang? Jú, tað veit ein og hvør, at hetta eru vanlig fyrirbrigdi. Hvi tað hevur verið, kann vera av ymskum orsökum, sum ósketni, líkasæla ella vanligur kleyvaskapur. Ongin hvitur maður skal billa mæi inn, at tann bundna uppsparingin hevur skuldina.

Javnaðarflokkurin, hvørs málagn Sosialurin er, sat við leiðsluni í dastið av 20 árum, hvi demdi hann ikki upp fyri ringum tíðum? Økonomisku tíðirnar eru versnadar í øllum Norðurlondum, vit sluppu ikki undan. Tað er ikki ábyrgdarfult, bara vilt at kritisera tað, sum roynt verður, spurningurin er um, hvussu vit kunnu yvirleva kreppuna.

lesarabrøv

Hvat sigur tann meinigi borgarin

Eg havi tosað við eina mongd av tilvildarlígum persónum, og tað er uttan tilvitan um politiskan lit, tað eru so nógv, at tað væl kundi verið nýtt til eina meiningsskanning.

Tey flestu siga seg als onki merkja til hesa uppsparing, tey hava akkurat líka rúmligar ella órúmligar umstøður, hvat keypiorku og økonomiskari utkomu annars viðkemur.

Hvat keyp av nýggjum bilum viðvíkur, so er nakað annað. Tann uppskrúvaði tollurin hevur fært til, at fólk yvirheva, hava ikki ráð at koyra í nýggjum bili. Her haldi eg sjálvur, at ikki er rætt atborið. Tað er kanska í lagi, at tollurin varð uppsettur, men máti skal vera við. Hetta hevur einans fært til, at bilsalan er farin í botn, og virkar hetta akkurat øvugt av tí, sum var ætlað, ongir bilar seldir og harvið nógv minni av peningi í landskassanum enn mett varð um. Tollur er ein eykaskattur, men hann er ikki tvungin.

Bundna uppsparingin, sum hetta landsstýrið hevur sett í verk, er eftir meiningunum, eg hugsi

hjá teimum flestu, als ikki nokur eyðræning, latið bara vera við at kalla tað fyri eykaskatt, tí eykaskattur er tað ikki, hvussu ofta tað so verður prentað. Eisini ber hetta brá av politiskari barnagtigheit at júka upp í saman um hesa uppsparing, sum ivaleyst er tann frægasta gongdin at ganga, fyri at rætta uppá tann vánaliga búskapin í Føroyum.

Annars rokni eg ikki við, at eitt landsstýri, hvar Javnaðarflokkurin hevði leiðsluna, kundi komið við eini skilabetri loysn, og um so var, hvi siga so javnaðarmenn ikki hvat man skuldi gjørt? Tí allir politisku flokkarnir í Føroyum eru á einum máli um, at onkursvegna mugu pengarnir fáast til vega.

Tí haldi eg, at alt hetta mœnið um økonomiska trongstöðu millum fólk er ein liður í fæddu andstöðupolitikkinum — ein propaganda, sum "Sosialurin" hevur fingið sær patent uppá.

Joannes Johannesen

Der var engang . . .

Der var engang et lille land der herskede en folkets mand, men folket angrede at de havde valgt ham og sagde: Vi burde i stedet ha' kvalt ham, han lovede at skatten skulle ned, den blev i stedet forhøjet, det var ikke det første sted, den mand havde løjet. Han undskyldte sig overfor folket, som han så skammeligt havde dolket: Jeg er bundet på fødder og hænder og jeg har røv i begge ender. Han kastede blår i folkets øjne og de troede på hans løgne, alt blev ham straks tilgivet, ak ja, sådan er livet.

Venlig hilsen
S. Nielsen

Ítrótt

Lag: Bjarkemál.

Sólin risur, spælir lýsir,
roðar nasar, navir, nev,
fjallatindar málur, myndar,
deyðavatn og tjarnasev. — — —
Leypið á fótur — nýtið lötur,
gloymið ikki gamlar gøtur,
søguljóði gætur gev'.

Hoyrið eggja, søguseggja,
Sigmund, rodd hans reyðstlig er:
»Roynið, roynið, megi ei loynið —
anir Torkils andi her,
ið meg lærði allar listir,
aðrenn fimtan vetrar fyrstir
vóru av míni æviferð?»

»Lítið leggja menn í seggir,
litið teim um ítrótt er»,
svarar smæin — »útlagin
næstan hon í Føroyum er.
Torkils kappur og so tinir
tykjast monnum ei nóg finir —
Torgmur teim meira er».

»Landar, landar, Torgmurs andar
illu reki oyggjum úr —
nú eg blundi». — Kappin stundi
og so aftur fell í dúr. — — —
Dreingir, nú er lið at menna,
ítrótt unglíngum at kenna
fjallatindi frá í flúr.

J. Berg.

Haldið sosialin

STRANDFARASKIP LANDSINS
 100 Torshavn

Leyst starv

Í høvuðsbókhaldi okkara er eitt leyst starv at seta frá 1. desember ella eftir nærri avtalu.

Hevur tú útbúgving ella royndir innan økið, er tað ein fyrimunur.

Løn- og setanartreytir sambært sáttmála millum Føroya Landsstýri og Starvsmannafelagið í 7. ella 9. lønarflokki.

Skrivlig umsókn skal vera okkum í hendi innan 15. nov.

Strandfaraskip Landsins
 Yviri við Strond 4
 Postbox 88
 110 Tórshavn
 Tlf. 298 14550 — Tlx. 81295
 Telefax 16000

HONDA

lak&rust garanti

-findes ikke bedre